

opusdei.org

Intervju: Žene Opusa Dei

Sa web-sitea Zenit donosimo intervju s Mary Oates.

4.01.2010.

Intervju s Mary Oates (Zenit.org)

Našli smo Marie Oates u sjedištu Opusa Dei u New Yorku. Njena želja da pokaže kako žive žene karizmu Opusa Dei rezultirala je knjigom “Women of Opus Dei: In Their Own Words.”

Uređena od strane Linde Ruf i Jenny Driver (Crossroad Publishing, 2009), knjiga je namjenjena širokom rasponu čitatelja od doktora znanosti, do domaćica i apsolvenata; cilj joj je predstaviti „žene u najintrigantnijoj organizaciji Katoličanstva.“

ZENIT: Napokon netko govori o ženama u Opusu Dei. Žene čine polovicu – neki smatraju i više od polovice – cjelokupnog članstva Opusa Dei u Sjedinjenim Američkim Državama i širom svijeta, ali većina ljudi to ne znaju. Zašto su žene tako slabo izložene javnosti?

Oates: Kao dio Katoličke Crkve, Opus Dei postoji da bi pomogao laicima, muškarcima i ženama, pronaći i voljeti Boga kroz rad – što god taj rad bio – i kroz svakodnevne događaje koji ispunjaju normalni život. Imati poziv za Opus Dei ne mijenja činjenicu da su članovi i dalje laici

vjernici, kao i ostali vjernici laici u Katoličkoj Crkvi.

Ljudi u Opusu Dei ne prikazuju svoje zvanje kao znak na rukavu. U pravilu se trude biti „običan čovjek ili žena“ u odnosu sa svojim kolegama, obitelji i prijateljima, svo vrijeme trudeći se biti više kao Krist u svojem radu i sa svima s kojima dođu u doticaj. Na ovaj način, svatko se trudi osobno dati slavu Bogu i biti svjedok kršćanstva kroz način na koji obavljaju svoj posao i kroz osobne odnose.

Čitatelji će vidjeti dosta kreposti– kao i ljudskih nesavršenosti i nedostataka – među ženama prikazanima u knjizi.

Svaka je glavni lik njenog vlastitog jedinstvenog i osobnog nastojanja da se živi poziv na svetost kao laik.

ZENIT: Postoji li prototip žene Opusa Dei?

Oates: Ne. Kao što će čitatelji vidjeti, žene prikazane u „Women of Opus Dei: In Their Own Words“ su sve jedinstvene.

Žene u knjizi, kao i sve žene – i muškaci – u Opusu Dei, dolaze sa svih strana. Četiri od petnaest žena prikazanih u knjizi su preobraćenici na Katoličanstvo. Troje od ovih žena su Afroamerikanke; nekoliko ih ima azijsko ili latinoameričko podrijetlo. Nekoliko ih je majki domaćica – važna profesija cijenjena kao takva od sv. Josemarie Escrivae. Nekoliko njih su majke koje podižu svoje obitelji i imaju druge profesije koje obavljaju.

Tu su znanstvenice, nekoliko doktora medicine – uključujući i jednu od osnivača Hospicijskog pokreta u SAD-u, profesionalne odgajateljice, nekoliko učiteljica, predsjednica škole za žene, izvršna direktorica neprofitne organizacije, itd.

Većina žena su udate, neke su neudate. Ono što im je zajedničko je njihovo zvanje – koje je isti poziv bez obzira na razliku u okolnostima.

Iako svaka ima svoje vlastite nedostatke i bore se kao i svi, sve one duboko vole svoju katoličku vjeru i otkrivaju da im njihov poziv u Opusu Dei pomaže cijeniti, živjeti i spremnije podijeliti tu vjeru.

Žene (i muškarci) u Opusu Dei su obični katolici koji žele svaki dan odgovoriti Božjoj dubokoj ljubavi i dobroti.

ZENIT: Postoji li išta posebno što Opus Dei nudi ženama u smislu formacije i načinima ponašanja?

Oates: Formacija koju daje Opus Dei, osobna prelatura katoličke Crkve, samo prati kršćansku formaciju preporučenu od Crkve za sve vjernike – muškarce i žene. Kršćanski programi su isti za

muškarce i žene – iako se provode neovisno jedno od drugog.

Neovisnost programa formacije za žene od onoga za muškarce prvenstveno je dio temeljne karizme koju je sv. Josemaria dobio od Boga. Ta je neovisnost efikasna za formacijske aktivnosti Opusa Dei, ali to ne mora biti istina i za ostale katoličke organizacije.

Mislim da je jedno od važnijih svojstva formacije to što je daju laici i svećenici. Cilj joj je da bude praktična i da pomogne ljudima živjeti kršćanske vrline na radnim mjestima, u njihovim normalnim svakodnevnim aktivnostima.

ZENIT: U knjizi je nemoguće naći političku opredjeljenost prikazanih žena. Da li je to napravljeno namjerno ili samo nije područje razmatranja?

Oates: Tako je namjerno napravljeno jer nije područje razmatranja. Da objasnim. Članovi se Opusa Dei, kao slobodna ljudska bića, potiču da budu odgovorni građani, da glasaju, da se zanimaju u javne politike koje imaju utjecaja na njih i druge u njihovim zemljama i zajednicama.

Imajući to na umu, članovi Opusa Dei su u potpunosti slobodni pri glasanju, javnim politikama, političkim opredjeljenjima, itd. Opus Dei je u potpunosti nepolitičan. Ciljevi su potpuno duhovni. Ljudi u Opusu Dei su na svim krajevima političke mape – neki su liberali, neki konzervativci, neki umjereni, itd. Kao privrženi katolici, često dijele slična mišljenja o moralnim „vrućim“ temama kao o abortusu, eutanaziji, seksualnoj etici, socijalnoj pravdi, bioetici, itd – koje sve imaju političke posljedice.

Ipak, potiče ih se da pristupe i odluče o tim i drugim javnim pitanjima u skladu sa svojom savješću. Ne postoji jedan pristup koji ljudi u Opusu Dei koriste kada razmatraju te i druga javna pitanja. Kao kršćani, oni mole i razmatraju stvari, i tada stvore vlastite odluke temeljeno na dostupnim opcijama.

ZENIT: Mislite li da je Opus Dei koje predstavljaju ove žene isti kojega je osnivač, sv. JoseMaria Escriva, zamislio?

Oates: Mislim da jest. Sve ove žene su normalne – nisu savršene, ali su ustrajne u svakodnevnim naporima da drže Isusa ispred i u centru svojega života. Svi smo mi „djela u nastanku“ dok ne umremo.

Naše postojanje na zemlji je hodočašće jer se krećemo u vremenu prema našoj krajnjoj sudbini: vječni život sa Bogom. Bog nam daje vrijeme na zemlji za razvijanje

talenata koji su nam dani i da ih najbolje iskoristimo u Njegovoj službi i u službi duša oko nas.

Mislim da bi sv. Josemaria bio zadovoljan posvećenošću, fokusiranošću i razlikama ovih žena – i tisuća onih koje nisu u ovoj knjizi.

Najvjerojatnije, kad bi svi bili zajedno u jednoj sobi, on im ne bi čestitao jer su u Opusu Dei, već bi ih izazvao da budu još časnije (eng. valiant) žene. Hrabrio bi ih da pokušaju biti darežljivije u ljubavi Bogu i duhu službe. Poticao ih da cijeli svijet promatraju iz apostolske perspektive, da nastave borbu da budu bolji, te da se obraćaju svakodnevno.

Često je to rekao za sebe, tj. da je on osobno odigrao ulogu sina razmetnoga svakog dana svojeg života, i da bi većina nas trebala mala i velika obraćanja svaki dan, okrećući se natrag Bogu.

Miriam Díez y Bosch//
(Zenit.org)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/intervju-zene-opusa-dei/](https://opusdei.org/hr-hr/article/intervju-zene-opusa-dei/)
(25.02.2026.)